

resno vestnostjo — uporabi in zgradi delo, katero neodoljivo vpliva. Le glejte naše pevce, kako vedo iztakniti dano jim lepoto kantilene, da se dado od nje vznášati, da se ji vdado z vso vdanostjo.

Predstavljalci: gospica Carneri (Ksenija), g. Desari (Aleksij), g. Nolli (vitez) in gospa Polakova (Tatjana) ter moški zbor so pod vodstvom g. kapelnika Beniška poskrbeli za najboljši uspeh zanimivega tega dela,

— 00 —

Drugi redni koncert „Glasbene Matice“. Z odličnim vnanjim uspehom, kakršen pristoji v sijaju mnogoletnega plodnosnega delovanja v koncerten zavod prve vrste vzrasli »Glasbeni Matici«, se je izvršil tudi drugi letošnji redni koncert dne 17. januarja. Na pevski podij je postavila Matica to pot svoj šolski zbor, svoj nadobudni naraščaj, in prevzela je kot sodelovatelja komornega virtuozu Franca Ondříčka, umetnika-goslarja svetovnega ugleda. In da se je obnesel poleg svetovnega virtuozu tudi šolski zbor, izpričuje dobro izšolanje našega naraščaja in služi koncertnemu vodji gosp. Hubadu v glasno priznanje njegovega na torišču zborovega vodstva neoporečno vestnega in uspešnega delovanja. Šolski zbor je nastopil v mogočnem številu mladih in najmlajših pevcev in pevkinj ob spremljevanju orkestra v dobro znanih zborih, fragmentih iz nekdanjih oratorijskih prireditev še nepozabljenega spomina: »Nebesje oznanja mogočnost božjo« iz Haydnovega »Stvarjenja«, »Eia mater« iz Dvořákovega »Stabat mater« in »Alcluja« iz Händlovega »Mesija«; vrhutega so podali vokalno Foersterjev zbor »Beseda sladka, domovina!« Natančnost v izvršitvi, blagoglasje v polnozvočju in popolno obvladanje mladega zbora po vodjevi taktnici je vzbudilo opravičeno občudovanje in najboljše zadovoljstvo s temi zborovimi produkcijami, pri katerih se ni pogrešalo niti solistov s prav vrlimi glasovi. Da leži težišče »Glasbene Matice« ravno v njenih zborih in da ima v zborih svoje največje bogastvo, si uvidel, ko je nastopil za šolskim zborom še redni koncertni zbor društvenih pevcev in pevkinj, ki je ponovil iz vzporeda 1. koncerta ruskega skladatelja Cezarja Kjuja divni »Dve roži«.

Ondříčkova igra na gosli, ki je zavzemala dobro polovico koncertnega večera, je odičila vzpored za atrakcijo, o katere učinku ni trebalo biti v skrbeh, ko je Ondříček danes poleg Sarasateja najslavnejši, v glasbenem svetu nepristranski priznavan umetnik. Znamenito pozicijo, ki si jo je ustvaril ne še pred 20 leti, si je ohranil Ondříček do danes, zmagujoče veljave mu ni odvzel nobeden njegovih poznejših vrstnikov, dasi jih vstaja tuintam vsekdar precejšnje število. Nezmotljivo virtuoznost v vsemogočem obvladanju inštrumenta, kateremu se vda lahkotno vsaka težava, okriljuje moški proglobljeno pojmovanje, moč in sila vestnosti. Ondříček je priznan interpret klasične glasbe, zastopnik resne dostojanstvene smeri, nežno čuteč glasbenik, mojster v izražanju globokega čustvovanja. Vpliv na notranjost mu je svetejši nego goli efekt, oduševljenosti prosti vtisk. Spričo takih svojstev si je prislužil virtuoz Ondříček tudi še ime in dobro doneč glas umetnika-glasbenika. Glasbeniška njegova temeljitost mu je tudi narekovala izber vzporeda, ki ga je ponudil pri koncertu »Glasbene Matice«; ne le virtuožno stran, predvsem muzikalno stran

je hotel naglašati v svojih produkcijah. Podal je simfonistiški zabarvano suito Raffavo in Bacha edino za gosli brez vsakterega spremljevanja prirejani preludij s fugo in končno svojo duhu Smetanove »Prodane neveste« vzorno se prilegajočo fantazijo, okičeno in nasičeno z vsem, kar je svojstvo specifiški Ondříčkove skrajne virtuoznosti. Znameniti uspeh, ki ga je mojster s svojo presenetljivo igro dosegel, mu je dal priliko, zahvaliti navdušeno občinstvo s trojnim dodatkom.

Vse hvalevrednega spremljevalca se je izkazal dunajskega konservatorja mladi absolvent g. Viljem Klasen, fin in nežno čuteč pianist, ki je dosegel tudi kot solist s Schüttovo »Reverijo« in s Chopinovo briljantno polonezo prav čaroben, najlepši uspeh.

—oe—

Upodabljavača umetnost.

Modelov za Prešernov spomenik je dospelo na razpisani natečaj sedmoro. Umetniško zamišljeni so vsi, nekateri med njimi so naravnost genialno sestavljeni; lepi so zlasti nekateri reliefi. Eden model iz mavca pa je bil tako površno pospravljen v zaboj, da se je na dolgi vožnji po železnici, žal, razdrobil. Teško ga bo sestaviti. Imena slovenskih kiparjev, ki so poslali svoje osnutke, še niso znana, ker se priložena pisma z zaznamenovanimi gesli še niso razpečatila. Jury, čije udje so gospodje: arhivar A. Aškerc, stavbeni svetnik I. Duffé, ces. svetnik I. Franké, pisatelj Fr. Govekar, dež. višji inženir A. Klinar, drž. višji inženir A. Pavlin in ravnatelj I. Šubic, je imela sicer že dve seji; sklepi teh sej pa ostanejo še tajni, dokler se kaj definitivnega ne odloči. Samo toliko smemo rodoljubom, ki se zanimajo za Prešernov spomenik, za sedaj izdati: Kadar se imenovana jury odloči za katerega izmed poslanih modelov, napišemo seveda obširno študijo o vseh sedmerih modelih ter objavimo tudi imena konkurajočih kiparjev. Tačasna notica bodi vsem Slovencem le v izpodbudo, da naj marljivo nabirajo potrebni — »nervus rerum«, brez katerega ne bode moči postaviti dostojnega monumenta. Doslej nabrana vsota je še jako skromna.

Nekdo, ki je modele videl.

Listek.

Русскій кружокъ — Russkij kružók. Tisti časi so že zdavnaj minili, ko so prištevali »modernim« jezikom samo francoščino, italijanščino in angleščino. Nihče ne taji, da reprezentujejo Francozi, Lahji in Angleži narode z najstarejšo in najvišjo kulturo v Evropi; zaradi tega so tudi njih jeziki vsakomur potrebni, kdor hoče dotične bogate literarne proizvode uživati v izvorniku. Toda, svet se suče — in tudi Slovani smo postali kulturni činitelj na svetu; zato so tudi slovanski jeziki že »moderni«. Najstarejšo literaturo imajo Čehi in Poljaki, in posebno v današnjih dneh je njih literatura na visoki stopinji ter silo bogato razvita. Jugoslovani napredujemo vkljub vsem zaprekam, in tudi jugoslovanske književnosti Evropi niso več terra incognita. Toda na svetu je že od nekdanj